

UOHSX008RRS2

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0046/2016/VZ-39868/2016/323/ZSř

Brno 29.září 2016

V řízení o rozkladu ze dne 5. 2. 2016, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- statutárním městem **Havířov**, IČO 00297488, se sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov - Město,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.ÚOHS-S0359/2014/VZ-02798/2016/512/MHr ze dne 22. 1. 2016, vydanému ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „**Výměna oken v obytných domech ve vlastnictví města Havířov**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 30. 10. 2012, uveřejněno dne 31. 10. 2012 pod ev. č. 236539 a následně opraveno dne 15. 11. 2012, v Úředním věstníku Evropské unie bylo oznámení uveřejněno dne 3. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 212-349674 a následně opraveno dne 15. 11. 2012, jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0359/2014/VZ-02798/2016/512/MHr ze dne 22. 1. 2016

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 9. 6. 2014 zahájil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se měl dopustit zadavatel – statutární město Havířov, IČO 00297488, se sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov – Město (dále jen „**zadavatel**“), tím, že při zadávání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „Výměna oken v obytných domech ve vlastnictví města Havířov“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 30. 10. 2012, uveřejněno dne 31. 10. 2012 pod ev. č. 236539 a následně opraveno dne 15. 11. 2012, v Úředním věstníku Evropské unie bylo oznámení uveřejněno dne 3. 11. 2012 pod ev. č. 2012/S 212-349674 a následně opraveno dne 15. 11. 2012 (dále jen „**veřejná zakázka**“), stanovil technické požadavky na plastová okna (plastové okenní profily) v rozporu se zákonem, přičemž tímto postupem zadavatel podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 10. 4. 2013 uzavřel s vybraným uchazečem – RI OKNA a.s., IČO 60724862, se sídlem Úkolky 1055, 696 81 Bzenec (dále jen „**vybraný uchazeč**“), smlouvu na plnění označené veřejné zakázky.
2. Dne 17. 6. 2014 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S359/2014/VZ-12909/2014/512/MHr, jímž ustanovil znalce v oboru stavebnictví (odvětví: stavební odvětví různá, specializace: vady a poruchy lehkých obvodových pláštěů, oken, dveří a prosklených konstrukcí) pana Ing. Čestmíra Jandla, IČO 02378388, bytem Kotojedská 1341, 767 01 Kroměříž (dále jen „**znalec**“), ke zpracování znaleckého posudku, neboť Úřad došel k závěru, že k posouzení zákonnosti postupu zadavatele Úřadem jsou nezbytné vysoce odborné znalosti z oblasti stavebnictví a formuloval pět otázek, které měly být znalcem v rámci znaleckého posudku zodpovězeny. O ustanovení znalce vyrozuměl Úřad zadavatele, ve smyslu § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), sdělením ze dne 20. 6. 2014. Na základě označeného usnesení zpracoval znalec k šetření Úřadu ve věci veřejné zakázky znalecký posudek č. 001-001/2014, č. ev. 5040031403 ze dne 28. 7. 2014 (dále jen „**znalecký posudek**“).

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. Na vyhotovení znaleckého posudku reagoval zadavatel vyjádřením ze dne 14. 8. 2016, v němž závěry znalce v otázkách položených Úřadem označil za obecné, nepřesné, nejednoznačné, protichůdné a částečně nepodložené. Zadavatel poukázal, že znalec patrně s ohledem na časový limit neprovedl dostatečně vyčerpávající a kompetentní průzkum trhu, který by zahrnoval též ověření vstupních informací, a že považuje znalecký posudek za „*neodborný, neadekvátní a nedostatečný*“, když z části znaleckého posudku je navíc patrný negativní postoj znalce k zadavateli. Zadavatel proto navrhl, aby Úřad ke znaleckému posudku nepřihlížel.
4. Dne 16. 10. 2014 vydal Úřad na základě posouzení všech podkladů rozhodnutí č. j. ÚOHS-S359/2014/VZ-21850/2014/512/MHr ze dne 15. 10. 2014, jímž ve výroku I. rozhodl o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zákazu diskriminace dle § 6 zákona, když v rámci specifikace oken uvedl současně konkrétní požadavky na minimální počet komor plastového okna, stavební hloubku rámu a křidel otvorových výplní, maximální přípustné hodnoty součinitelů prostupu tepla plastového okna tak, že tyto parametry ve svém souhrnu zaručovaly určitým dodavatelům konkurenční výhodu a vytvářely nedůvodné překážky hospodářské soutěži, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na plnění veřejné zakázky. Výrokem II. označeného rozhodnutí pak Úřad uložil zadavateli pokutu ve výši 2 000 000 Kč. Proti oběma výrokům tohoto rozhodnutí podal zadavatel dne 30. 10. 2014 rozklad z téhož dne. Dne 14. 11. 2015 doručil zadavatel Úřadu též doplnění rozkladu, v němž vnesl námitku podjatosti znalce.
5. Námitku podjatosti znalce odůvodnil zadavatel tím, že znalec byl ke dni zpracování znaleckého posudku zaměstnán ve společnosti IQ Service spol. s r.o., IČO 26962128, se sídlem Kotojedská 2588, 767 01 Kroměříž, ve které zajišťoval technickou podporu pro společnost GEALAN Czech s.r.o., IČO 26408066, se sídlem Nemocniční 1528/41, 352 01 Aš, přičemž označená společnost GEALAN Czech s.r.o. jako součást koncernu GEALAN, s hlavním sídlem GEALAN Fenster-Systeme GmbH, Hofer Straße 80, 95145 Oberkotzau, Německo (dále jen „**koncern GEALAN**“), a dodavatel okenních plastových profilů na českém trhu je jedním ze subjektů, které byly zadavatelem ve vyjádření ze dne 19. 3. 2014 označeny jako způsobilé splnit nastavené podmínky a stát se dodavatelem pro veřejnou zakázku. V důsledku naznačených vztahů považuje zadavatel znalce za zástupce jednoho z přípustných dodavatelů na veřejnou zakázku a s ohledem na jeho poměr k věci lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti.
6. O rozkladu zadavatele proti rozhodnutí Úřadu ve věci spáchání správního deliktu a uložení pokuty předseda Úřadu rozhodl rozhodnutím č. j. ÚOHS-R380/2014/VZ-39454/2015/323/MOđ ze dne 16. 11. 2015, jehož výrokem rozhodnutí prvního stupně označené v předcházejícím odstavci zrušil a vrátil Úřadu k novému projednání. Výrok druhostupňového rozhodnutí byl odůvodněn tím, že Úřad v rozhodnutí prvního stupně opřel svá skutková zjištění především o závěry znaleckého posudku, přičemž zadavatel důvěryhodnost znalce, potažmo jím zpracovaného znaleckého posudku zpochybnil, a v zájmu vydání rozhodnutí bez důvodných pochybností je třeba nejprve jednoznačně prokázat či vyvrátit existenci důvodných pochybností o podjatosti znalce.

7. O námitce podjatosti znalce rozhodl Úřad dne 13. 1. 2016 usnesením č. j. ÚOHS-S359/2014/VZ-01134/2016/512/MHr tak, že neshledal žádný důvodný předpoklad pro to, že by měl znalec s ohledem na svůj poměr k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku věci, pro nějž by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti, a námitku podjatosti zamítl. Dne 28. 1. 2016 podal zadavatel Úřadu proti označenému usnesení rozklad ze dne 27. 1. 2016. O rozkladu rozhodl předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0033/2016/VZ-37848/2016/323/ZSř ze dne 15. 9. 2016 tak, že označené usnesení o zamítnutí námítky podjatosti potvrdil a rozklad zadavatele zamítl, rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 9. 2016.

II. Napadené rozhodnutí

8. Dne 22. 1. 2016 Úřad opětovně rozhodl ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem v zadávacím řízení na veřejnou zakázku rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0359/2014/VZ-02798/2016/512/MHr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
9. Výrokem I. napadeného rozhodnutí rozhodl Úřad o tom, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup stanovený v § 45 odst. 3 zákona a zásadu zakazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když v příloze č. 9 „Technické požadavky na dodávku“ zadávací dokumentace a v čl. 15.12 „Technické parametry dodávky oken“ návrhu smlouvy o dílo, uvedl současně konkrétní požadavky na minimální počet šesti komor plastového okna, minimální stavební hloubku rámu (90 mm) a křídel otvorových výplní (100 mm), maximální přípustné hodnoty celkového a dílčích součinitelů prostupu tepla plastového okna tak, že vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže spočívající ve ztížení soutěže o zadání předmětné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem dne 10. 4. 2013 smlouvu na plnění veřejné zakázky.
10. Výrokem II. napadeného rozhodnutí pak byla zadavateli uložena za správní delikt dle výroku I. pokuta podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona ve výši 1 500 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

11. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel dne 5. 2. 2016 rozklad z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 25. 1. 2016, a rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
12. Zadavatel svými námitkami brojí převážně proti znaleckému posudku, na jehož základě bylo Úřadem napadené rozhodnutí vydáno. Zadavatel tak v úvodu svých námitek opětovně odkázal na svoji pochybnost o nepodjatosti ustanoveného znalce, který měl mít z titulu svého pracovního poměru vztah k výrobcí potenciálně konkurenčnímu k vybranému uchazeči. Zadavatel současně poukázal, že tato otázka dosud nebyla Úřadem pravomocně vyřešena, neboť proti rozhodnutí o zamítnutí námítky podjatosti podal zadavatel v zákonné lhůtě rozklad, na jehož odůvodnění zadavatel v podrobnostech odkázal.
13. V návaznosti na předchozí námitku zadavatel namítá, že znalecký posudek neměl být brán Úřadem v rámci meritorního rozhodnutí vůbec v úvahu, neboť vykazuje další vady. V této souvislosti zadavatel znalci vytýká, že podklady pro posouzení otázky, jaké typy jmenovaných

výrobků byly způsobilé k poslednímu dni lhůty pro podání nabídek splnit stanovené technické požadavky, si znalec opatřil obesláním příslušných dodavatelů jednotným formulářem, aniž by tyto výrobky a jejich technickou dokumentaci z titulu své odbornosti osobně a fakticky zkoumal. Znalec tak dle názoru zadavatele podal znalecký posudek na základě neověřených informací bez příslušného odborného posouzení, přičemž takový postup neodpovídá znalecké činnosti ve smyslu platných právních předpisů - jmenovitě ustanovení § 13 „vyhlášky o znalcích“ - tedy patrně vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška k provedení zákona o znalcích a tlumočnících**“).

14. Zadavatel závěrem shledává pochybení Úřadu v tom, že akceptoval a opírá své závěry o nevyhovující znalecký posudek, ke kterému vůbec neměl přihlížet.

Závěr rozkladu

15. Zadavatel v návaznosti na podané námitky předsedovi Úřadu navrhuje, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému rozhodnutí.

IV. Řízení o rozkladu

16. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že svým rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

19. Zadavatel směřuje své námitky v zásadě proti tomu, že Úřad při svém rozhodování vycházel ze znaleckého posudku, který byl dle přesvědčení zadavatele vyhotoven znalcem, který zčásti namísto odborného posouzení vycházel z neověřených podkladů a u něž lze pochybovat o jeho nepodjatosti. Předmětný znalecký posudek tak dle názoru zadavatele není vyhovujícím důkazem a Úřad k němu v rámci rozhodovací činnosti vůbec neměl přihlížet.
20. Zadavateli lze přisvědčit, že případná podjatost znalce ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o znalcích a tlumočnících**“), a § 14 odst. 1 a 7 správního řádu, je důvodem, pro který znalec nesmí podat znalecký posudek a podal-li ho, pak takový posudek nemůže obstát jako

způsobilý důkaz pro skutková zjištění rozhodujícího orgánu (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 2616/2013 ze dne 17. 7. 2014). K vypořádání této námitky však sdělují, že o ní již bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S359/2014/VZ-01134/2016/512/MHr ze dne 13. 1. 2016, když uvedená námitka zadavatele nebyla shledána důvodnou, neboť Úřad pochybnosti o nepodjatosti znalce neshledal a toto rozhodnutí bylo v rámci řízení o rozkladu zadavatele následně potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0033/2016/VZ-37848/2016/323/ZSř ze dne 15. 9. 2016, s právní mocí ke dni 19. 9. 2016, jímž byl rozklad zadavatele v této věci současně zamítnut.

21. Dle § 51 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Znalecký posudek představuje ve správním řízení obecně přípustný důkazní prostředek, který je využíván ve smyslu § 56 správního řádu zejména v případě, když rozhodnutí správního orgánu – zde Úřadu – závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, úřední osoby těmito znalostmi nedisponují a současně není možné odborné posouzení takových skutečností opatřit od jiného správního orgánu.
22. K výchozím předpokladům přípustnosti podaného znaleckého posudku jako významného důkazu pro skutková zjištění Úřadu nesporně patří absence důvodných pochybností o nepodjatosti ustanoveného znalce. Na výkon znalecké činnosti však právní předpisy kladou celou řadu dalších požadavků, když znalec je povinen ve smyslu § 8 zákona o znalcích a tlumočnících vykonávat svou činnost řádně, osobně, ve stanovených lhůtách a v souladu s příslušnou odborností, pro kterou byl jmenován. Řádný výkon znalecké činnosti je pak zajištěn odpovědností znalce za porušení právních povinností spojenou se zákonem předvídanými právními následky.
23. Vyhotovení znaleckého posudku musí dále reflektovat náležitosti dané § 13 vyhlášky k provedení zákona o znalcích a tlumočnících. V souladu s tímto ustanovením je třeba, aby zadání znaleckého posudku formulované správním orgánem směřovalo jen k takovým skutečnostem, k jejichž posouzení je třeba odborných znalostí znalce. Ve zpracovaném posudku je pak znalec povinen uvést popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů a souhrn skutečností, k nimž při úkonu přihlížel (nález) a dále výčet zadaných otázek s příslušnými odpověďmi (posudek). Z formálního hlediska musí být znalecký posudek opatřen především znaleckou pečeti a znaleckou doložkou. Znalec je dále zavázán na požádání státního orgánu písemné vyhotovení znaleckého posudku osobně stvrdit, doplnit nebo blíže vysvětlit.
24. Znalecký posudek jako důkazní prostředek ve správním řízení (přičemž dle názoru předsedy Úřadu se z povahy věci na správní řízení přiměřeně vztahují též principy hodnocení důkazů soudem), vykazuje řadu specifík, která je třeba vzít při jeho hodnocení v úvahu. V souladu s ustálenou judikaturou shrnul Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 2616/2013 ze dne 17. 7. 2014 způsob hodnocení důkazu znaleckým posudkem tak, že se „*soud musí zabývat tím, zda posudek znalce má všechny formální náležitosti, tedy zda závěry uvedené ve vlastním posudku jsou náležitě odůvodněny a zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda znalec vyčerpал úkol v rozsahu, jak mu byl zadán, zda přihlédl ke všem skutečnostem, s nimiž se měl vypořádat, zda jeho závěry jsou podloženy výsledky řízení a nejsou v rozporu s výsledky ostatních provedených důkazů. Soud však nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce, neboť k tomu soudci nemají odborné znalosti nebo je nemají v takové míře, aby mohli toto přezkoumání zodpovědně učinit. To samozřejmě neznamená,*

že je soud vázán znaleckým posudkem a že jej musí bez dalšího převzít. Má-li soud pochybnost o věcné správnosti znaleckého posudku, popřípadě je-li znalecký posudek nejasný nebo neúplný, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalce požádat, aby podal potřebná vysvětlení, zejména aby posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě aby vypracoval nový posudek; kdyby tím nebyla pochybnost o věcné správnosti znaleckého posudku, nejasnost nebo neúplnost znaleckého posudku odstraněna, soud za účelem přezkoumání znaleckého posudku ustanoví jiného znalce.“

25. Úřad v projednávané věci naznal, že nedisponuje dostatečnou odborností pro kvalifikované posouzení technických parametrů součástí dodávky - v daném případě plastových okenních profilů, přičemž v zájmu kompetentního a nezávislého zhodnocení účelnosti stanovených podmínek v zadávací dokumentaci ustanovil, ve smyslu § 56 správního řádu, znalce ze seznamu jmenovaných znalců zapsaného pro příslušnou odbornost u Krajského soudu v Brně, k podání odpovědí na celkem pět konkrétně definovaných otázek.
26. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí (body 66 a 67 odůvodnění), Úřad jinak řádně a včas podaný předmětný znalecký posudek z formálního i věcného hlediska přezkoumal, načež shledal, že závěry znaleckého posudku jsou učiněny odborně kvalifikovanou osobou, jasné a vnitřně bezrozporné. Úřad dále konstatoval, že závěry znalce jsou založeny na ověřitelné objektivní metodě, jako takové nejsou v rozporu s žádnou skutečností vyplývající ze zadávací dokumentace a vyhodnotil, že znalecký posudek je způsobilý stát se podkladem pro rozhodnutí dané věci. Znalecký posudek se stal následně součástí správního spisu a v souladu s § 3 a § 50 odst. 4 správního řádu jeho závěry Úřad zohlednil v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
27. Zadavatel rozkladovou námitkou znalci, potažmo znaleckému posudku především vytýká, že znalec v rozporu s § 13 vyhlášky k provedení zákona o znalcích a tlumočnících neposuzoval označené výrobky a jejich technickou dokumentaci bezprostředně, nýbrž obeslal jejich výrobce jednotným formulářem s požadavkem na doplnění příslušných informací, přičemž takto získané informace nelze považovat bez alespoň dodatečného ověření za objektivně správné a způsobilé tvořit podklad odborného nezávislého posudku. I s touto námitkou se však Úřad v napadeném rozhodnutí (bod 67 odůvodnění) vypořádal, když poukázal, že z označeného ustanovení § 13 vyhlášky k provedení zákona o znalcích a tlumočnících žádná taková povinnost, kterou by znalec nedodržel, nevyplývá. Úřad nadto upřesnil, že podkladem vydání znaleckého posudku byl dostatečný souhrn skutečností, když současně nevyšla najevo a zadavatelem nebyla označena ani jediná informace zakládající pochybnost o správnosti a pravdivosti podkladů poskytnutých - Úřadem předem označenými a znalcem oslovenými - výrobci.
28. K označené rozkladové námitce zadavatele a argumentaci Úřadu doplňuji, že volba metody, která bude použita, skutečně závisí především na kvalifikovaném posouzení znalce, který odpovídá za výslednou odbornou úroveň posudku. Za dané situace konstatuji, že jsem nedošel k závěru, že by zvolený způsob sběru vstupních informací ohrozil správnost zjištěných závěrů, když oslovení výrobci jednak nemají důvod uvádět o svých výrobcích nepravdivé parametry a jednak jsou tyto poskytnuté informace v případě potřeby či zjištěných pochybností relativně snadno ověřitelné a alternativně též oddělitelné od zbylého obsahu. Námitku zadavatele stran použité metody jsem tedy nucen shledat nedůvodnou, když tato primárně nezávisí na posouzení Úřadu a současně shrnuji,

že znalecký posudek ani jinou z náležitostí dle § 13 vyhlášky k provedení zákona o znalcích a tlumočnících nepostrádá.

29. Vzhledem k výše uvedenému mám za to, že Úřad nepochybil, když vyhodnotil předložený znalecký posudek jako relevantní důkaz ve správním řízení a jeho závěry použil jako podklad napadeného rozhodnutí. V této souvislosti poukazují, že Úřad již v rámci předběžného posouzení věci došel k závěru, že věc není možné dostatečně kvalifikovaně rozhodnout bez vyjasnění některých odborných otázek z oboru stavebnictví. V intencích § 3 správního řádu si tedy vyžádal zákonným postupem znalecký posudek, který srozumitelným, úplným a vnitřně bezrozporným způsobem zadané otázky z odborného pohledu zodpověděl.
30. Získané znalecké závěry současně nevzbuzují vzhledem k obsahu správního spisu důvodné pochybnosti o své správnosti, o čemž svědčí též skutečnost, že zadavatel ani věcnou nesprávnost závěrů znaleckého posudku nenamítal. Pokud by Úřad naznal, že předmětný znalecký posudek není způsobilým podkladem pro vydání správního rozhodnutí, byl by nucen vzhledem k potřebě objasnění odborných otázek zadat vyhotovení revizního znaleckého posudku. Jak konstatoval Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 25 Cdo 583/2001 ze dne 25. 4. 2002, přezkoumání znaleckého posudku *„je namístě tehdy, jestliže znaleckým dokazováním nebyly objasněny všechny skutečnosti potřebné k rozhodnutí ve věci, k nimž je třeba odborných znalostí, popř. jestliže soud má k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce a pro tyto rozpory, které se nepodařilo v řízení odstranit, nemohou být tyto znalecké posudky podkladem pro rozhodnutí.“*
31. Za této situace, kdy Úřad nemohl rozhodnout bez odborného stanoviska znalce a současně nezískal pochybnost o správnosti a přípustnosti podaného znaleckého posudku, je jen logické, že k zadání revizního znaleckého posudku nepřistoupil a že závěry podaného znaleckého posudku tvoří součást právní argumentace napadeného rozhodnutí. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že samotný nesouhlas zadavatele s obsahem znaleckého posudku k závěru o jeho nepřípustnosti nepostačuje. Věcnou nesprávnost závěrů znaleckého posudku v konkrétních aspektech zadavatel nenamítal a neopodstatněné zadávání nového znaleckého posudku by tak bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.
32. Nad rámec zadavatelem uplatněných rozkladových námitek jsem ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí přistoupil též k posouzení zákonnosti procesního postupu Úřadu a napadeného rozhodnutí. V tomto kontextu jsem především přezkoumal, zda v rámci řízení nedošlo k takové procesní chybě, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí, zda Úřad před vydáním rozhodnutí dostatečně zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností a zda Úřad na zjištěný skutkový stav správně aplikoval zákon a další právní předpisy.
33. Na základě zhodnocení uvedených skutečností konstatuji, že jsem napadené rozhodnutí i postup Úřadu ve správním řízení shledal plně v souladu s právními předpisy. K tomu doplňuji, že Úřad v projednávaném případě postupoval v souladu s relevantními zákonnými ustanoveními, v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav, když si v zájmu vydání kvalifikovaného rozhodnutí vyžádal k posouzení odborných aspektů věci též zpracování znaleckého posudku, výsledná skutková zjištění tvořila způsobilý a bezrozporný podklad pro posouzení, zda se zadavatel v daném případě dopustil spáchání správního deliktu, a Úřad na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní ustanovení zákona. Současně Úřad všechny

podklady pro vydání napadeného rozhodnutí řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a na jejichž základě vyhodnotil, že byla naplněna skutková podstata předmětného správního deliktu. Úřad rovněž uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, řádně odůvodnil jejich použití a výsledné napadené rozhodnutí je srozumitelné, vnitřně bezrozporné a přezkoumatelné.

34. Přestože rozklad směřuje i proti výroku II. napadeného rozhodnutí, jímž byla zadavateli za zjištěný správní delikt uložena sankce, zadavatel neuvedl k této části napadeného rozhodnutí a jí odpovídajícímu odůvodnění žádné námitky. Vzhledem k absenci konkrétních námitek jsem přezkoumal postup Úřadu i v této části z hlediska zákonnosti a mohu konstatovat, že Úřad postupoval v souladu se zákonem, přičemž se plně ztotožňuji se závěry uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad v intencích § 121 odst. 2 zákona řádně zohlednil všechny skutečnosti, k nimž je povinen při ukládání sankce dle zákona přihlídnout, tedy zejména závažnost správního deliktu, způsob jeho spáchání, následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.
35. V této souvislosti Úřad naznal, že jednání zadavatele je nutno považovat za jedno z nejzávažnějších porušení zákona, neboť zásadně omezuje soutěžní prostředí a narušuje samotný princip zadávání veřejných zakázek (bod 105. odůvodnění napadeného rozhodnutí). Úřad při stanovení výše sankce zohlednil všechny zjištěné přitěžující i polehčující okolnosti, přiměřenost sankce sledovanému účelu a pro vyloučení likvidačního charakteru pokuty přihlédl též k ekonomické situaci zadavatele. Po zohlednění všech specifik a okolností pak byla uložena pokuta v dolní polovině zákonné sazby. S ohledem na výše uvedené jsem tedy neshledal důvody pro změnu výše uložené sankce.
36. Závěrem tedy sděluji, že se věcně ztotožňuji jak se závěry napadeného rozhodnutí, tak s úvahami, ze kterých Úřad při svém rozhodování vycházel, když jsem nucen shledat, že námitky zadavatele nejsou důvodné.

VI. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

statutární město Havířov, Svornosti 86/2, 736 01 Havířov - Město

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy